

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

26 november 2014

Voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot oprichting van een agentschap van de Europese Unie voor opleiding op het gebied van rechtshandhaving (CEPOL) en tot intrekking en vervanging van besluit 2005/681/JBZ van de Raad (COM(2014)0465)

SUBSIDIARITEITSADVIES

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE
VOOR DE BINNENLANDSE ZAKEN,
DE ALGEMENE ZAKEN EN HET OPENBAAR AMBT
UITGEBRACHT DOOR
DE HEER **Koenraad DEGROOTE**

INHOUD

Blz.

I. Het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot oprichting van een agentschap van de Europese Unie voor opleiding op het gebied van rechtshandhaving (CEPOL) en tot intrekking en vervanging van Besluit 2005/681/JBZ van de Raad (COM(2014)0465)	3
II. Bespreking.....	6

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

26 novembre 2014

Proposition de règlement du Parlement européen et du Conseil portant création d'une agence de l'Union européenne pour la formation des services répressifs (CEPOL), abrogeant et remplaçant la décision 2005/681/JAI du Conseil (COM(2014)0465)

AVIS DE SUBSIDIARITÉ

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA COMMISSION
DE L'INTÉRIEUR, DES AFFAIRES GÉNÉRALES
ET DE LA FONCTION PUBLIQUE
PAR
M. **Koenraad DEGROOTE**

SOMMAIRE

Pages

I. La proposition de règlement du Parlement européen et du Conseil portant création d'une agence de l'Union européenne pour la formation des services répressifs (CEPOL), abrogeant et remplaçant la décision 2005/681/JAI du Conseil (COM(2014)0465)	3
II. Discussion	6

**Samenstelling van de commissie op de datum van indiening van het verslag/
Composition de la commission à la date de dépôt du rapport**

Voorzitter/Président: Brecht Vermeulen

A. — Vaste leden / Titulaires:

N-VA	Christoph D'Haese, Koenraad Degroote, Koen Metsu, Brecht Vermeulen
PS	Nawal Ben Hamou, Willy Demeyer, Eric Thiébaud
MR	Denis Ducarme, Philippe Pivin, Françoise Schepmans
CD&V	Franky Demon, Veerle Heeren
Open Vld	Katja Gabriëls, Sabien Lahaye-Battheu
sp.a	Karin Temmerman
Ecolo-Groen	Stefaan Van Hecke
cdH	Vanessa Matz

B. — Plaatsvervangers / Suppléants:

Peter Buysrogge, Renate Hufkens, Sarah Smeyers, Valerie Van Peel, Hendrik Vuye
Laurent Devin, André Frédéric, Emir Kir, Laurette Onkelinx
Sybille de Coster-Bauchau, Emmanuel Burton, Benoît Friart, Stéphanie Thoron
Leen Dierick, Nahima Lanjri, Veli Yüksel
Patrick Dewael, Vincent Van Quickenborne, Frank Wilrycx
Monica De Coninck, Alain Top
Wouter De Vriendt, Zakia Khattabi
Isabelle Poncelet, Melchior Wathelet

C. — Niet-stemgerechtigd lid / Membre sans voix délibérative:

VB	Filip Dewinter
----	----------------

N-VA	:	Nieuw-Vlaamse Alliantie
PS	:	Parti Socialiste
MR	:	Mouvement Réformateur
CD&V	:	Christen-Democratisch en Vlaams
Open Vld	:	Open Vlaamse liberalen en democraten
sp.a	:	socialistische partij anders
Ecolo-Groen	:	Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales – Groen
cdH	:	centre démocrate Humaniste
VB	:	Vlaams Belang
PTB-GOI	:	Parti du Travail de Belgique – Gauche d'Ouverture
FDF	:	Fédéralistes Démocrates Francophones
PP	:	Parti Populaire

Afkortingen bij de nummering van de publicaties:

DOC 54 0000/000:	Parlementair document van de 54 ^e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer
QRVA:	Schriftelijke Vragen en Antwoorden
CRIV:	Voorlopige versie van het Integraal Verslag
CRABV:	Beknopt Verslag
CRIV:	Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen)
PLEN:	Plenum
COM:	Commissievergadering
MOT:	Moties tot besluit van interpellaties (beigekleurig papier)

Abréviations dans la numérotation des publications:

DOC 54 0000/000:	Document parlementaire de la 54 ^e législature, suivi du n° de base et du n° consécutif
QRVA:	Questions et Réponses écrites
CRIV:	Version Provisoire du Compte Rendu intégral
CRABV:	Compte Rendu Analytique
CRIV:	Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes)
PLEN:	Séance plénière
COM:	Réunion de commission
MOT:	Motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)

Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers

Bestellingen:
Natieplein 2
1008 Brussel
Tel.: 02/ 549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.dekamer.be
e-mail : publicaties@dekamer.be

De publicaties worden uitsluitend gedrukt op FSC gecertificeerd papier

Publications officielles éditées par la Chambre des représentants

Commandes:
Place de la Nation 2
1008 Bruxelles
Tél.: 02/ 549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.lachambre.be
courriel : publications@lachambre.be

Les publications sont imprimées exclusivement sur du papier certifié FSC

DAMES EN HEREN,

Overeenkomstig artikel 37*bis* van het Reglement van de Kamer van volksvertegenwoordigers heeft uw commissie het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot oprichting van een agentschap van de Europese Unie voor opleiding op het gebied van rechtshandhaving (CEPOL) en tot intrekking en vervanging van Besluit 2005/681/JBZ van de Raad (COM(2014)0465) besproken tijdens haar vergaderingen van 12 en 18 november 2014.

I. — HET VOORSTEL VOOR EEN VERORDENING VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD TOT OPRICHTING VAN EEN AGENTSCHAP VAN DE EUROPESE UNIE VOOR OPLEIDING OP HET GEBIED VAN RECHTSHANDHAVING (CEPOL) EN TOT INTREKKING EN VERVANGING VAN BESLUIT 2005/681/JBZ VAN DE RAAD (COM(2014)0465)

A. Achtergrond van het voorstel¹

De Europese Politieacademie (CEPOL) werd in 2005 bij besluit 2005/681/JBZ van de Raad opgericht als een EU-agentschap en is belast met activiteiten met betrekking tot de opleiding van de hogere rechtshandavingsambtenaren. De doelstelling ervan is de samenwerking tussen de nationale politiediensten te bevorderen door opleidingen met een Europese politieke dimensie te organiseren. CEPOL organiseert ook gemeenschappelijke onderwijsprogramma's over specifieke onderwerpen, verspreidt de onderzoeksresultaten en de beste praktijken terzake, coördineert een uitwisselingsprogramma voor hogere politieambtenaren en docenten, en kan met betrekking tot specifieke projecten optreden als partner van de begunstigen van EU-subsidies.

De zetel van CEPOL werd bij de op 29 mei 2014 in werking getreden EU-Verordening nr. 543/2014 van 15 mei 2014 houdende wijziging van Besluit 2005/681/JBZ van de Raad overgebracht van Bramshill (Verenigd Koninkrijk) naar Boedapest (Hongarije).

Op 27 maart 2013 kwam de Commissie met een voorstel voor een verordening waarbij het rechtskader van de Europese Politiedienst (Europol)² bij de tijd wordt gebracht. Met betrekking tot CEPOL en de opleiding van de rechtshandavingsambtenaren streeft dat voorstel drie doelen na.

Allereerst strekte het voorstel ertoe CEPOL en Europol samen te voegen, om aldus een synergie tot

¹ COM(2014)0465, blz. 2 en 3.

² COM(2013)173/2 final.

MESDAMES, MESSIEURS,

Conformément à l'article 37*bis* du Règlement de la Chambre des représentants, votre commission a examiné la proposition de règlement du Parlement européen et du Conseil portant création d'une agence de l'Union européenne pour la formation des services répressifs (CEPOL), abrogeant et remplaçant la décision 2005/681/JAI du Conseil (COM(2014)0465) au cours de ses réunions des 12 et 18 novembre 2014.

I. — LA PROPOSITION DE RÈGLEMENT DU PARLEMENT EUROPÉEN ET DU CONSEIL PORTANT CRÉATION D'UNE AGENCE DE L'UNION EUROPÉENNE POUR LA FORMATION DES SERVICES RÉPRESSIFS (CEPOL), ABROGEANT ET REMPLAÇANT LA DÉCISION 2005/681/JAI DU CONSEIL, COM(2014)0465

A. Contexte de la proposition¹

Le Collège européen de police (CEPOL), créé en 2005 avec le statut d'agence de l'Union européenne par la décision 2005/681/JAI du Conseil est chargé des activités relatives à la formation des hauts responsables des services répressifs. Il a pour objet de faciliter la coopération entre les forces de police nationales par l'organisation de cours revêtant une dimension policière européenne. Il définit également des programmes communs sur des sujets spécifiques, diffuse les résultats de recherches et les meilleures pratiques en la matière, coordonne un programme d'échange de hauts responsables des services de police et de formateurs et, pour des projets spécifiques, peut agir en tant que partenaire des bénéficiaires de subventions de l'Union.

Le règlement (UE) n° 543/2014 du 15 mai 2014 modifiant la décision 2005/681/JAI du Conseil, entré en vigueur le 29 mai 2014, a transféré le siège du CEPOL de Bramshill, au Royaume-Uni, à Budapest, en Hongrie.

Le 27 mars 2013, la Commission a présenté une proposition de règlement actualisant le cadre juridique de l'Office européen de police (Europol)². Cette proposition avait trois objectifs en ce qui concerne le CEPOL et la formation des agents des services répressifs.

Premièrement, elle suggérait de fusionner le CEPOL et Europol afin de créer des synergies entre le travail

¹ COM(2014) 465 —p. 2 et 3

² COM (2013) 173/2 final

stand te brengen tussen de activiteiten op het gebied van operationele rechtshandhaving en de opleidingsactiviteiten, alsook om administratieve besparingen door te voeren die vervolgens in de opleiding zouden kunnen worden geïnvesteerd. In de tweede plaats werd beoogd het nieuwe, gefuseerde agentschap beter in staat te stellen de opleiding op het gebied van rechtshandhaving in de EU te ondersteunen, door dit agentschap de bevoegdheden te verlenen die vereist zijn voor de uitvoering van het Europees opleidingsprogramma voor rechtshandhaving (LETS), dat door de Commissie samen met het voorstel voor een Europol-verordening³ bekend werd gemaakt. In de derde plaats werd ernaar gestreefd de regels inzake het bestuur van Europol af te stemmen op de Gemeenschappelijke Aanpak voor gedecentraliseerde EU-agentschappen, waartoe het Europees Parlement, de Raad en de Commissie in juli 2012 hebben beslist.

Het Europees Parlement en de Raad hebben niet met de voorgestelde fusie van CEPOL en Europol ingestemd. In plaats daarvan hebben ze op 6 mei 2014, op voorstel van de lidstaten, uit hoofde van artikel 76 VWEU en op basis van artikel 87, tweede lid, b), VWEU, een verordening aangenomen waarbij de zetel van CEPOL — dat een onafhankelijk agentschap blijft — naar Boedapest (Hongarije) wordt overgebracht.

In de verordening waarbij CEPOL naar Boedapest wordt overgebracht, wordt de Commissie verzocht een verslag in te dienen over de doeltreffendheid van die beslissing, zo nodig samen met een wetgevingsvoorstel inzake het agentschap. Dat is het doel van dit voorstel voor een verordening.

B. Doelstellingen

Het voorstel voor een verordening voorziet in het vereiste rechtskader voor de oprichting van een nieuwe Europese Politieacademie, met ruimere doelstellingen en modernere bestuursregels; een en ander impliceert de opheffing en vervanging van CEPOL zoals dat bij besluit 2005/681/JBZ van de Raad is ingesteld.

De Europese Commissie stelt dat het algemeen doel van haar voorstel erin bestaat *“de veiligheid binnen de EU te verbeteren door de uitvoering, door CEPOL, van een nieuwe benadering van scholing voor EU-rechtshandhavingsambtenaren (...). De nieuwe benadering van scholing — of de leermethode — is uiteengezet in het Europees opleidingsprogramma voor rechtshandhaving (LETS), waarmee wordt beoogd om rechtshandhavingsambtenaren van alle niveaus (..) uit*

³ COM(2013)172 final.

opérationnel des services répressifs et les activités de formation, et de réaliser des économies sur le plan administratif qui pourraient être investies dans la formation. Deuxièmement, elle visait à accroître la capacité de la nouvelle agence issue de la fusion de soutenir la formation des services répressifs dans l'UE, en la dotant des pouvoirs nécessaires pour mettre en œuvre le programme européen de formation des services répressifs (LETS) publié par la Commission simultanément à la proposition de règlement Europol³. Troisièmement, elle devait harmoniser les règles de gouvernance d'Europol avec l'approche commune concernant les agences décentralisées de l'UE, adoptée par le Parlement européen, le Conseil et la Commission en juillet 2012.

Le Parlement européen et le Conseil ont rejeté la proposition de fusion du CEPOL et d'Europol. En lieu et place de cette dernière, ils ont adopté, le 6 mai 2014, un règlement (proposé par des États membres en application de l'article 76 du TFUE et fondé sur son article 87, paragraphe 2, point b)) qui transférerait à Budapest, en Hongrie, le siège du CEPOL, en maintenant son statut d'agence indépendante.

Le règlement transférant le CEPOL à Budapest, en Hongrie, invite la Commission à présenter un rapport sur l'effet utile de la décision, assorti, s'il y a lieu, d'une proposition législative pour l'agence. Tel est l'objet de la présente proposition de règlement.

B. Objectifs poursuivis

La proposition de règlement institue le cadre juridique nécessaire à la création d'un nouveau CEPOL, doté d'objectifs plus larges et de règles de gouvernance modernisées, et qui annule et remplace le CEPOL institué par la décision 2005/681/JAI du Conseil.

La Commission européenne précise que sa proposition a pour objectif général *“d'améliorer la sécurité de l'Union en appliquant, au sein du CEPOL, une nouvelle approche en matière de formation des agents des services répressifs de l'UE (...). Cette approche nouvelle — ou nouveau régime d'apprentissage — est exposée dans le programme européen de formation des services répressifs (LETS), qui ambitionne de doter tous les agents des services répressifs, quel que soit*

³ COM (2013) 172 final

*te rusten met de kennis en vaardigheden die zij nodig hebben om grensoverschrijdende criminaliteit effectief te voorkomen en te bestrijden*⁴.

C. Inhoudelijke aspecten

Het voorstel bevat 41 artikelen over 8 hoofdstukken en stoelt juridisch op artikel 87.2.b) van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie⁵.

De belangrijkste wijzigingen ten opzichte van de huidige wetgeving (besluit 2005/681/JBZ) zijn de volgende:

— CEPOL dient niet langer bij te dragen tot de opleiding van uitsluitend hoge leidinggevende politiefunctionarissen. Het agentschap zal openstaan voor alle rechtshandavingsambtenaren en de werking ervan zal uitdrukkelijk op LETS worden gestoeld (art. 3.1.);

— CEPOL zal onder andere meerjarige analyses van strategische opleidingsbehoeften opstellen en zal — ter ondersteuning van missies en capaciteitsopbouw in derde landen — ook een samenhangend Europees opleidingsbeleid waarborgen (art. 4), in tegenstelling tot zijn huidige taken, die veel minder omvattend zijn;

— elke lidstaat wordt voortaan verplicht om een nationale eenheid op te richten (of —indien deze reeds bestaat — aan te wijzen) die zal instaan voor de communicatie met CEPOL. Het hoofd van deze eenheid wordt het nationale contactpunt van CEPOL in de betrokken lidstaat (art. 6);

— het bestuur van CEPOL wordt verbeterd door het in overeenstemming te brengen met de Gemeenschappelijke Aanpak voor gedecentraliseerde EU-agentschappen van 12 juni 2012 (art. 7 tot 15);

— met betrekking tot de Raad van Bestuur dient in deze context gewezen te worden op de volgende punten: (1) de twee vertegenwoordigers van de Europese Commissie zullen voortaan stemrecht hebben, (2) de leden zullen voor een verlengbare termijn van vier jaar verkozen worden op grond van hun kennis en niet meer omdat zij directeur zijn van een opleidingscentrum, (3) de jaarlijkse begroting wordt niet meer eenparig maar met een tweederdemeerderheid vastgesteld en (4) de

⁴ COM(2014)0465 — blz. 3, laatste lid, en blz. 4, eerste lid.

⁵ 2. (...) het Europees Parlement en de Raad stellen volgens de gewone wetgevingsprocedure maatregelen vast voor: (...) b) steun voor de opleiding van personeel, alsmede samenwerking betreffende de uitwisseling van personeel, apparatuur en onderzoek op het gebied van criminalistiek;

*leur grade (...), des connaissances et compétences nécessaires pour prévenir et réprimer efficacement la criminalité transfrontière*⁴.

C. Teneur

La proposition comprend 41 articles répartis en 8 chapitres. Sa base juridique est l'article 87.2.b) du Traité sur le fonctionnement de l'Union européenne⁵.

Les principales modifications par rapport à la législation actuelle (en l'occurrence, la décision 2005/681/JAI) sont les suivantes:

— le CEPOL ne doit plus assurer la formation des seuls hauts responsables des services de police. L'agence sera désormais ouverte à tous les agents des services répressifs et son fonctionnement s'appuiera explicitement sur le LETS (art. 3.1.);

— le CEPOL élaborera, entre autres, des analyses pluriannuelles des besoins stratégiques de formation et assurera aussi — afin d'appuyer les missions et le renforcement des capacités dans les pays tiers — une politique de formation européenne cohérente (art. 4), ce qui contraste avec ses tâches actuelles, qui sont nettement moins étendues;

— chaque État membre sera désormais obligé de mettre en place une unité nationale (ou — si elle existe déjà — de la désigner) chargée de la communication avec le CEPOL. Le chef de cette unité sera le point de contact national du CEPOL dans l'État membre concerné (art. 6);

— la gouvernance du CEPOL sera améliorée grâce à une mise en conformité avec l'Approche commune relative aux agences décentralisées de l'UE du 12 juin 2012 (articles 7 à 15);

— en ce qui concerne le Conseil d'administration, il convient, dans ce contexte, de souligner les points suivants: (1) les deux représentants de la Commission européenne disposeront désormais du droit de vote, (2) les membres seront nommés pour une période de quatre ans renouvelable sur la base de leurs connaissances et non plus parce qu'ils sont directeurs d'un centre de formation, (3) le budget annuel ne sera plus adopté à l'unanimité mais à la majorité des deux tiers et (4) les

⁴ COM(2014)0465 — p. 3, dernier paragraphe, et p. 4, paragraphe 1er.

⁵ 2. (...) le Parlement européen et le Conseil, statuant conformément à la procédure législative ordinaire peuvent établir des mesures portant sur: (...) b) un soutien à la formation de personnel, ainsi que la coopération relative à l'échange de personnel, aux équipements et à la recherche en criminalistique;

ationale parlementen worden geraadpleegd over de meerjarige programmering en zij ontvangen ook het programmeringsdocument. De uitvoerend directeur wordt de wettelijke vertegenwoordiger van CEPOL. Het Wetenschappelijk Comité voor Opleidingsactiviteiten vervangt de ad hoc-detachering van deskundigen door de lidstaten;

— CEPOL zal in de toekomst zonder een oproep tot het indienen van een voorstel de lidstaten subsidies kunnen verlenen voor het verzorgen van opleidingen (art. 20);

— de Europese ombudsman zal de activiteiten van CEPOL kunnen onderzoeken (art. 32).

II. — **BESPREKING**

Voorzitter Brecht Vermeulen herinnert eraan dat de commissie tijdens de vorige zittingsperiode een subsidiariteitsadvies heeft aangenomen over het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende het Agentschap van de Europese Unie voor samenwerking en opleiding op het gebied van rechtshandhaving (Europol) en tot in trekking van Besluiten 2009/371/JBZ en 2005/681/JBZ (COM(2013)0173) (zie DOC 53 2910/001). In haar advies heeft de commissie geoordeeld dat het voorstel voor een verordening niet in overeenstemming was met het subsidiariteitsbeginsel.

Het voorstel voor een verordening dat thans aan de commissie wordt voorgelegd in het raam van de procedure als bedoeld in artikel 37*bis* van het Kamerreglement heeft een redelijk vergelijkbare strekking.

De heer Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen) refereert aan de analyse die werd gemaakt door de Europese analysecel, die wijst op de mogelijke problemen die de ter bespreking voorliggende tekst doet rijzen in het licht van het subsidiariteits- en het proportionaliteitsbeginsel.

De Europese analysecel merkt op dat indien het antwoord van uw commissie hierop zou zijn dat — rekening houdende met de specificiteit van het Belgische politielandschap — de opleiding van de rechtshandavingsambtenaren in het algemeen en de politiefunctionarissen in het bijzonder veeleer op nationale leest geschoeid dient te blijven, een inbreuk op het subsidiariteitsprincipe zou kunnen worden ingeroepen.

Voorts verwijst de Europese analysecel naar het subsidiariteitsadvies dat uw commissie op 19 juni 2013 heeft aangenomen, en volgens hetwelk artikel 9 van voorstel (COM(2013)173) veel verstrekkender was dan wat is

parlements nationaux seront consultés au sujet de la programmation pluriannuelle et ils recevront également le document de programmation⁸. Le directeur exécutif sera le représentant légal du CEPOL. Le comité scientifique de la formation remplacera les experts ad hoc détachés par les États membres;

— à l'avenir, le CEPOL pourra octroyer des subventions sans appel à propositions aux États membres pour dispenser des formations (art. 20);

— le médiateur européen pourra contrôler les activités du CEPOL (art. 32).

II. — **DISCUSSION**

M. Brecht Vermeulen, président, rappelle qu'au cours de la précédente législature, la commission avait adopté un avis de subsidiarité relatif à la proposition de Règlement du Parlement européen et du Conseil relatif à l'Agence de l'Union européenne pour la coopération et la formation des services répressifs (Europol) et abrogeant les Décisions 2009/371/JAI et 2005/681/JAI (COM (2013) 173) (voir DOC 53 2910/001). La commission avait estimé, dans cet avis, que la proposition de règlement ne respectait pas le principe de subsidiarité.

La proposition de règlement qui est soumise à la commission dans le cadre de la procédure visée à l'article 37*bis* du Règlement a un objet relativement comparable.

M. Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen) se réfère à l'analyse réalisée par la cellule d'analyse européenne qui met en exergue les problèmes potentiels posés par le texte à l'examen sous l'angle du respect des principes de subsidiarité et de proportionnalité.

La cellule d'analyse européenne observe que si votre commission estime que compte tenu de la spécificité du paysage policier belge, la formation des agents des services répressifs en général, et des agents de police en particulier doit plutôt être régie au niveau national, une atteinte au principe de subsidiarité pourrait être invoquée.

Par ailleurs, la cellule d'analyse européenne se réfère à l'avis de subsidiarité adopté par votre commission le 19 juin 2013 selon lequel l'article 9 de la proposition (COM (2013) 173) allait beaucoup plus loin que ce qui

toegestaan bij artikel 87.2.b) van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie. Dat artikel bepaalt immers dat “het Europees Parlement en de Raad (...) maatregelen [vaststellen] voor: (...) b) steun voor de opleiding van personeel, alsmede samenwerking betreffende de uitwisseling van personeel, apparatuur en onderzoek op het gebied van criminalistiek”.

Dat artikel 9 wordt bijna letterlijk overgenomen in artikel 3.1 van het ter bespreking voorliggende voorstel. De Europese analysecel leidt daaruit af dat, mocht de commissie haar oorspronkelijke zienswijze handhaven, sprake zou kunnen zijn van een schending van het evenredigheidsbeginsel.

Volgens de heer Van Hecke ware het dan ook logisch opnieuw een advies aan te nemen waarin dezelfde opmerkingen worden geformuleerd als in het in 2013, eenparig uitgebrachte advies.

De heer Melchior Wathelet (cdH) geeft aan dat de toetsing inzake de inachtneming van het subsidiariteitsbeginsel onderstelt dat zowel de wettigheid van een initiatief als de wenselijkheid ervan worden onderzocht. In dit geval is het zelfs nutteloos vraagtekens te plaatsen bij de wenselijkheid van het initiatief van de Europese Commissie, aangezien het strijdig is met de bepalingen die zijn vervat in artikel 87.2.b) van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie.

De spreker vindt dat, aangezien de aspecten die in 2013 moeilijkheden deden rijzen opnieuw terug te vinden zijn in het ter bespreking voorliggende voorstel voor een verordening, de commissie vanzelfsprekend haar bezwaren moet herhalen.

De vertegenwoordigster van de vice-eersteminister en minister van Veiligheid en Binnenlandse Zaken merkt op dat de Europese Commissie ten aanzien van haar initiatief in 2013 veel wijzigingen heeft aangebracht. Eén van de fundamentele verschillen is dat er niet langer sprake is van een fusie tussen CEPOL en Europol. CEPOL is en blijft bijgevolg gewoon een steunorgaan.

De heer Denis Ducarme (MR) van zijn kant is de mening toegedaan dat de Europese Commissie rekening heeft gehouden met de vragen en opmerkingen in het subsidiariteitsadvies van 2013. Gelet op de belangrijke doelstelling van het voorstel voor een verordening die erin bestaat grensoverschrijdende criminaliteit effectief te voorkomen en te bestrijden dient het dossier niet onnodig te worden geblokkeerd.

De heer Melchior Wathelet (cdH) twijfelt niet aan de opportuniteit van de ter bespreking voorliggende tekst. De vraag is veeleer of de Europese Unie niet de

est permis par l'article 87.2.b) du Traité sur le fonctionnement de l'Union européenne. En effet, cet article stipule que “le Parlement européen et le Conseil (...) peuvent établir des mesures portant sur: (...) b) un soutien à la formation de personnel, ainsi que la coopération relative à l'échange de personnel, aux équipements et à la recherche en criminalistique”.

Or cet article 9 est presque littéralement reproduit à l'article 3.1. de la proposition à l'examen. La cellule d'analyse européenne en déduit que si la commission maintenait son point de vue initial, il pourrait donc être question d'une atteinte au principe de proportionnalité.

M. Van Hecke estime dès lors qu'il serait cohérent d'adopter à nouveau un avis émettant les mêmes observations que celles formulées dans l'avis unanime rendu en 2013.

M. Melchior Wathelet (cdH) indique que l'examen du respect du principe de subsidiarité suppose que l'on examine la légalité d'une initiative ainsi que son opportunité. En l'occurrence, il est même inutile de s'interroger sur l'opportunité de l'initiative de la Commission européenne puisqu'elle est contraire au prescrit de l'article 87.2.b) du Traité sur le fonctionnement de l'Union européenne.

L'intervenant juge que dans la mesure où les éléments qui posaient problème en 2013 se retrouvent à nouveau dans la proposition de règlement à l'examen, il est évident que la commission doit réitérer ses objections.

La représentante du vice-premier ministre et ministre de la Sécurité et de l'Intérieur souligne que plusieurs modifications ont été apportées par la Commission européenne par rapport à son initiative de 2013. L'une des différences fondamentales est qu'il n'est plus question de fusionner le CEPOL et Europol. Le CEPOL est et restera par conséquent un simple organe d'appui.

M. Denis Ducarme (MR) pense pour sa part que la Commission européenne a tenu compte des interrogations et des observations formulées dans l'avis de subsidiarité rendu en 2013. Compte tenu de l'objectif important de la proposition de règlement qui est de prévenir et de réprimer efficacement la criminalité transfrontalière, il convient de ne pas bloquer inutilement ce dossier.

M. Melchior Wathelet (cdH) ne met pas en doute l'opportunité du texte à l'examen. La question est plutôt de savoir si l'Union européenne n'excède pas les

bevoegdheden te buiten gaat die zij heeft gekregen krachtens artikel 87.2.b) van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, waarin haar bevoegdheden beperkt zijn tot “*steun voor de opleiding van personeel, alsmede samenwerking betreffende de uitwisseling van personeel, apparatuur en onderzoek op het gebied van criminalistiek*”. In artikel 3 van het voorstel van verordening gaat men duidelijk verder, aangezien CEPOL wordt gemachtigd opleidingen voor rechtshandhavingsambtenaren te ontwikkelen en uit te voeren. De spreker vraagt bijgevolg welke juridische argumenten de noodzakelijke geruststelling kunnen brengen.

De heer Koenraad Degroote (N-VA) antwoordt dat het voorstel voor een verordening niet beoogt om alle opleidingen voor rechtshandhavingsambtenaren in de toekomst door CEPOL te laten aansturen. Wel is het de bedoeling om de ondersteunende rol van het agentschap te verstevigen, rond opleidingen over onderwerpen en thema's met een sterke internationale en Europese dimensie.

De afgelopen jaren hebben zowel de Europese Raad als het Europees Parlement herhaaldelijk opgeroepen om CEPOL te versterken. De georganiseerde criminaliteit wordt immers steeds complexer en heeft ook een uitgesproken transnationaal karakter gekregen. Iedereen is het erover eens dat transnationale criminaliteit enkel aangepakt kan worden door grensoverschrijdende samenwerking en dat deze samenwerking alleen maar effectief kan zijn als de betrokken autoriteiten goed getraind zijn en in een cultuur van wederzijds vertrouwen kunnen werken.

Een belangrijke uitdaging is derhalve om de rechtshandhavingdiensten in de Europese Unie vertrouwd te maken met het Europees beleid en de prioriteiten inzake bestrijding van georganiseerde criminaliteit en terrorisme, alsook met de tools en instrumenten die in de loop der jaren ontwikkeld zijn met het oog op het faciliteren van de samenwerking en de uitwisseling van informatie. Het is niet zinvol om dit soort van opleidingen puur op nationale leest te schoeien. Er is een Europese instantie nodig (CEPOL) om deze opleidingen effectief te ondersteunen, te ontwikkelen, te verzorgen en te coördineren.

Men kan hieruit afleiden dat de doelstelling van het voorstel voor een verordening beter kan worden bereikt op het niveau van de Unie in plaats van op het niveau van de individuele lidstaten. Het voorstel strookt in die zin perfect met het subsidiariteitsbeginsel.

compétences qui sont les siennes en vertu de l'article 87.2.b) du Traité sur le fonctionnement de l'Union européenne qui limite ses compétences au “*soutien à la formation de personnel, ainsi que la coopération relative à l'échange de personnel, aux équipements et à la recherche en criminalistique*”. L'article 3 de la proposition de règlement va clairement plus loin puisqu'il habilite le CEPOL à développer et mettre en œuvre des actions de formation destinées aux agents des services répressifs. M. Wathelet demande par conséquent quel sont les arguments juridiques qui permettent d'apporter les apaisements nécessaires.

M. Koenraad Degroote (N-VA) répond que la proposition de règlement n'a pas pour objectif de laisser le CEPOL s'occuper de toutes les formations destinées aux agents des services répressifs. Le but du nouveau règlement est de renforcer le rôle de soutien de l'agence par le biais de formations portant sur des sujets et des thèmes ayant une forte dimension internationale et européenne.

Ces dernières années, tant le Conseil européen que le Parlement européen ont réclamé un renforcement du CEPOL. La criminalité organisée devient en effet de plus en plus complexe et a également acquis un caractère transnational prononcé. Tout le monde s'accorde à dire que l'on ne peut combattre la criminalité transnationale que par une coopération transfrontalière, et qu'une telle coopération ne peut être efficace que si les autorités concernées sont bien entraînées et peuvent travailler dans une atmosphère de confiance réciproque.

Un défi important consiste donc à familiariser les services répressifs des pays de l'Union européenne avec la politique européenne et les priorités de la lutte contre la criminalité organisée et le terrorisme, ainsi qu'avec les outils et les instruments qui ont été mis au point au fil des ans dans le but de faciliter la coopération et l'échange d'informations. Concevoir ce genre de formations dans un contexte purement national n'a guère de sens. Une instance européenne (CEPOL) est nécessaire afin d'encadrer, d'élaborer, d'assurer et de coordonner ces formations.

On peut déduire de ce qui précède que l'objectif poursuivi par la proposition de règlement pourra plus facilement être atteint par l'Union dans son ensemble que par les États membres individuellement. En ce sens, la proposition est parfaitement conforme au principe de subsidiarité.

Bovendien is de ontwerpverordening niet strijdig met wat in artikel 87.2 van het Verdrag van Lissabon staat, want CEPOL is en blijft in wezen een ondersteunend agentschap voor de lidstaten inzake gespecialiseerde opleiding. CEPOL kan ook niet los worden gezien van de bevoegde autoriteiten in de lidstaten. Deze zijn vertegenwoordigd in de raad van bestuur van het agentschap, waar het algemeen beleid en de programma's worden uitgestippeld. Via nationale eenheden blijft er ook een stevige link bestaan tussen het agentschap enerzijds en de opleidingsinstellingen in de lidstaten anderzijds.

Het voorstel voor een verordening gaat dus niet verder dan wat nodig is om zijn doel te bereiken. In dat opzicht strookt de ontwerpverordening dus ook met het evenredigheidsbeginsel.

De heer Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen) herhaalt dat, aangezien artikel 9 van het in 2013 bekritiseerde voorstel bijna letterlijk wordt overgenomen in artikel 3.1. van het voorliggende voorstel, het coherent zou zijn dat de commissie opnieuw een advies uitbrengt.

*
* *

De voorzitter wijst erop dat, overeenkomstig artikel 37bis, 4., van het Reglement, het verzoek om een ontwerpadvies op te stellen dat onder meer betrekking heeft op de inachtneming van de beginselen van subsidiariteit en evenredigheid, door ten minste één derde van de leden van de commissie moet worden gesteund.

De commissie besluit met 9 tegen 4 stemmen geen advies te formuleren.

De rapporteur,

Koenraad DEGROOTE

De voorzitter,

Brecht VERMEULEN

De plus, la proposition de règlement n'est pas en contradiction avec l'article 87.2 du Traité de Lisbonne, étant donné que le CEPOL est et reste essentiellement une agence de soutien pour les États membres en matière de formation spécialisée. Le CEPOL ne peut pas être dissocié non plus des autorités compétentes dans les États membres. Ces autorités sont représentées au sein du conseil d'administration de l'agence, qui fixe les contours de la politique générale et des programmes. De plus, grâce à des unités nationales, l'agence conserve un lien étroit avec les instituts de formation dans les États membres.

La proposition de règlement ne va donc pas plus loin que nécessaire pour atteindre son objectif. En ce sens, elle est donc également conforme au principe de proportionnalité.

M. Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen) répète pour sa part que dans la mesure où l'article 9 de la proposition critiquée en 2013 est presque littéralement reproduit à l'article 3.1. de la proposition à l'examen, la cohérence voudrait que la commission émette à nouveau un avis.

*
* *

Le président rappelle que selon le prescrit de l'article 37bis, 4., du Règlement, la demande visant à formuler un projet d'avis portant entre autres sur le respect des principes de subsidiarité et de proportionnalité doit être soutenue par au moins un tiers des membres de la commission.

Par 9 voix contre 4, la commission décide de ne pas formuler d'avis.

Le rapporteur,

Koenraad DEGROOTE

Le président,

Brecht VERMEULEN